

37. Goddag, min sköna flicka.

Allegretto.

God - dag min skö - na flic - ka, vad har du i ditt
 sinn? Var - för är du be - drö - vad, har
 du mist vän - nen din? Att sät - ta lit till gos - sar det
 ic - ke lö - nar sig, Säy, vill du bli min
 lil - la vän, så vill jag äk - ta dig.

2. Hav tack, min gunstig herre, jag har en vän så blid, som haver varit borta sju år, ja långt från mig. På honom vill jag vänta ännu i sju år till, Om han igen skall komma, om han finns mera till.
3. Att vänta uppå honom det lönar icke sig, ty han är redan döder, som jag försäkrar dig. Ja, han är redan döder och lagd i grav så våt han vilar på sjöbottnen långt under böljan blå.
4. Och är han redan döder, som du försäkrar mig, Så vill jag därpå svärja jag aldrig gifter mig. Om han igen skull' komma ifrån sin resa än då vore jag förlorad, som var hans enda vän.
5. Hav tack, min sköna flicka, för trogen visst du är, Nu har jag dig proberat, att du mig håller kär. Nu är jag igenkommen ifrån min resa lång, vårt bröllop det skall firas med spel och dans och sång.
6. Är du den vännen såte, som jag har hållit kär, så visa mig det tecken, som därom vittne bär. Sju år har dig förändrat, det vet jag visserlig, kanske du är en skalk och vill förföra mig.
7. Så drog han vackert handsken utav de fingrar små och visade gullringen, som därom vittne bar. Då hon den fick beskåda, blev hon så hjärtligt glad så att den sköna flickan föll ner och svimma' av.
8. Så tog han vackra tärnan i famnen upp till sig
 O, älskade Karolina en kyss skall väcka dig.
 Hon vaknar ur sin svimnad stor glädje blev nu av,
 och nya tusen kyssar de sen varandra gav.